

PORUCHANIE (2) *sb n*

N sg poruchanié (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wprawianie w ruch (2) : *Iactatio* – Trzęsienie, poruchanie, miotanie. *Calep* 496b.

Zwrot: »poruchanie sobą« = *ruch ciała* (1): *Gestus, Obyczáye/ pochutnávání á poruchánie łobá. Mqcz* 144d.

Szereg: »pochutnawanie a poruchanie« (1): *Mqcz* 144d *cf* *Zwrot*.

Synonimy: *pochutnawanie, ruszanie.*

Cf **PORUCHAĆ**

MC